

Sygn. I ACz 2040/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Regina Kurek

SO (del.) Rafał Adamczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 listopada 2014 r. w Krakowie

sprawy z powództwa J. F.

przeciwko M. F. i P. P.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Tarnowie z dnia 24 czerwca 2014 r., sygn. I C 469/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. I ACz 2040/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Tarnowie zarządził zwrot pozwu J. F. przeciwko M. F. i P. P. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną. Uzasadniając zarządzenie wskazał, że zarządzeniem z dnia 28 maja 2014 r., ekspediowanym do powoda 2 czerwca 2014 r., wezwano go do uzupełnienia braków formalnych pozwu m.in. poprzez sprecyzowanie żądań pozwu oraz przedłożenie dwóch odpisów pozwu i załączników. Wezwanie zostało doręczone powodowi 4 czerwca 2014 r., który złożył 11 czerwca 2014 r. pismo procesowe zmierzające do uzupełnienia braków, jednak braków tych nie uzupełniające w całości, bowiem powód nie sprecyzował żądań pozwu dotyczącego uznania czynności prawnej, dokonanej przez pozwanych za bezskuteczną, gdyż nie podał swoich wierzytelności, których ochronie miałyby służyć skarga pauliańska, nadto nie wskazał podstawy na której opiera swoje żądanie wydania nieruchomości będących w posiadaniu pozwanego P. P. oraz nie dołączył odpisów kompletu dokumentów stanowiących załącznik do pozwu, celem doręczenia ich stronie pozwanej.

Od tego zarządzenia zażalenie wywiódł powód, zaskarżając je w całości, nie formułując jednakże zarzutów skierowanych przeciwko zaskarżonemu orzeczeniu. W uzasadnieniu zażalenia wskazał, że wnioskiem z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Tarnowie zwrócił się do Prezesa Sądu Okręgowego w Tarnowie o wyznaczenie adwokata z urzędu w sprawie prowadzonej pod sygnaturą X C 145/12. Tożsamy wniosek załączył w sprawie prowadzonej pod sygnaturą I C 469/14. Powołując się na te okoliczności powód wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne i jako takie na uwzględnienie nie zasługuje.

Żalący w swoim środku odwoławczym w ogóle nie kwestionuje faktu, iż będąc prawidłowo wezwanym do uzupełnienia braków formalnych nie uzupełnił ich w określonym terminie, podnosząc jedynie, iż nie mógł tego uczynić ze względu na brak możliwości technicznych oraz brak koniecznej ku temu wiedzy. Z tych powodów żalący wielokrotnie miał składać wnioski o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, których jednak nie rozpoznano, skutkiem czego pozbawiono powoda możliwości dochodzenia swoich praw.

W orzecznictwie sądów powszechnych pojawia się pogląd, oparty o treść art. 124 § 1 zd. 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2013 r., sygn. III APz 32/13), zgodnie z którym zgłoszenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu wstrzymuje bieg terminu do uzupełnienia braków formalnych pozwu. Niezależnie jednak od oceny jego trafności, zauważyć należy, iż nie znajduje on zastosowania w niniejszej sprawie. Nie polegają bowiem na prawie twierdzenia zawarte w zażaleniu, iż powód kierował do Sądu Okręgowego w Tarnowie (choćby – zresztą oczywiście nieprawidłowo – na ręce jego prezesa) o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w sprawie. W aktach brak jest jakichkolwiek pism w tym przedmiocie, żalący nie powołuje się zresztą nawet na datę ich złożenia, nie dołącza ich kopii ani też potwierdzeń nadania (choćby – co wynika z § 16 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności (Dz.U. z 2003 r., Nr 152, poz. 1493), potwierdzenie takie otrzymuje skazany nadający – za pośrednictwem administracji więziennej – przesyłki polecone), jak również żadnych innych środków mających na celu choćby uprawdopodobnienie jego twierdzeń. Pism w tym przedmiocie brak jest zresztą również w aktach sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Tarnowie pod sygnaturami akt X C 100/12 i X C 145/12.

W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę niewątpliwe nieuzupełnienie zasadniczych braków formalnych pozwu, uniemożliwiających nadanie mu biegu, zaskarżone zarządzenie okazało się niewątpliwie słuszne. Wobec czego, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., postanowił, jak w sentencji.